

ת"פ 57287/04/19 - אלברטו גבסו ובניו בע"מ 2. אילן גבסו 3. עמי גבסו נגד מדינת ישראל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 57287-04-19

30 נובמבר 2022

לפני:

סגנית הנשיאה, השופטת רות צדיק

הנאשמים
1. אלברטו גבסו ובניו בע"מ 2. אילן גבסו 3. עמי גבסו
ע"י ב"כ: עו"ד תמיר שטיינבוץ

המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד מאשה שניאור

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמים 1-3 להפנייתם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן מן הטעם כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן עבירות חטא אשר התיישנו משעה שכתב האישום הוגש קרוב ל-3 שנים לאחר ביצוע העבירה. עוד נטען כי על מנת להתרשם ממצבם של הנאשמים, תרומתם לחברה והאחריות אשר נטלו על עצמם לאחר ההליך, יש להורות על שליחת הנאשמים לקבלת תסקיר באמצעותו יוכל בית הדין לבחון את הקנס הראוי אשר יש להטיל על הנאשמים.

2. המאשימה אשר הבקשה הועברה לתגובתה התנגדה לה והבהירה כי לא מדובר בעבירה אשר התיישנה שעה שעסקין בעבירות עוון אשר ההתיישנות הקבועה לצדה עומדת על חמש שנים. אשר למטרת התסקיר חזרה המאשימה על תכלית תסקיר שירות המבחן אשר רק במקרים חריגים בלבד בהם קיימות נסיבות מיוחדות יינתן, בשם לב לנקודת המוצא על פיה משנקבעה אשמתו של אדם בהליך פלילי, יש להרשיעו. המאשימה הוסיפה כי טיעוני הנאשמים ראוי כי יבחנו בשלב הטיעונים לעונש תוך הצגת אסמכתאות התומכות בטענתם אשר אינה מצריכה עריכת תסקיר שירות מבחן. עוד טענה המאשימה כי משעה שהנאשמים לא הצביעו על פגיעה חמורה בשיקומם בשל הרשעתם ונוכח העבירות בהן הורשעו עבירות מתחום משפט העבודה אשר הערך המוגן בהן הוא חיי אדם, אין לוותר על הרשעתם.

3. לאחר עיון בכלל מסמכי התיק בבקשה ובתגובה לה נחה דעתי כי אין להיעתר לבקשה ואפרט.

הסמכות לביטול הרשעה בשלב בו מצוי ההליך, הוסדרה בסעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 הקובע כדלקמן:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

סעיף 71א' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע כי:

"(א) בית משפט שהרשיע אדם ולא הטיל עליו עונש מאסר בפועל, רשאי, במקום כל עונש אחר או בנוסף עליו, לחייבו בצו שיעשה, בשעות הפנאי שלו וללא שכר, פעולה או שירות לתועלת הציבור או הזולת (להלן, בסימן זה - שירות לציבור), למשך תקופה, למספר שעות ובהתאם לתכנית, הכל כפי שיקבע בית המשפט בצו; לצו כאמור ייקרא להלן "צו שירות".

(ב) מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות,

לענין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, כדין צו מבחן.

(ג) בית המשפט לא יתן צו שירות אלא לאחר ששוכנע על פי תסקיר של קצין מבחן שנעשו סידורים על פי תכנית מפורטת שיאפשרו לנידון לעשות את השירות".

4. הלכה פסוקה וידועה היא כי **"מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו"** (ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, 683 (1996); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, 689 (2000); ע"פ 5985/13 **הראל אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.14)).

5. בעניין 49909-12-15 **אייל קישון נ' מדינת ישראל** (מיום 19.12.17) חזר ופסק בית הדין הארצי כי-**"הסמכות להימנע מהרשעה או לבטלה "מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. הרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."** (עניין חדוות הורים). בהתאם, הסמכות לביטול ההרשעה תופעל בנסיבות בהן עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה".

6. כמו כן בעניין ע"פ (ארצי) 33112-09-15 מדינת ישראל - זלקינד (ניתן ביום 5.7.17), קבע בית הדין הארצי כי-...במרבית המקרים מבצעי עבירות אלה הם אנשים נורמטיביים. עם זאת, בשים לב לאופיין הכלכלי, הן מחייבות ככלל הרשעה וענישה מוחשית בעלת אופי כלכלי. ענישה ללא הרשעה פוגעת באפשרות להשיג את התכלית העומדת בבסיס העבירות הללו, שהיא לעקור מן השורש את התופעה הפסולה של העסקת עובדים זרים ללא היתר, ובניגוד ליתר הוראות החוק. מקובלת עלינו טענת המערער בהקשר זה, לפיה, בשל אופיין ותוצאותיהן של העבירות הכלכליות כפי שנקבעו בחוק עובדים זרים, יש להיזהר במתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיביים של מי שמואשם בהן, ומנגד, על מנת להבטיח את עקרון אחדות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והגמול, יש ליתן משקל רב יותר לאופיין של העבירות, נסיבותיהן ותוצאותיהן".
7. הדברים מצאו ביטויים אף בעניין ע"פ. 2153-12-18 גוזז מרסלו דוארדו - מדינת ישראל (13.2.19) וכך נפסק: "בכל הנוגע לנזק הנטען על ידי המערער - אבדן רישיון הקבלן או ניתוק ההתקשרות בין החברה לבין חברת "עזרה וביצרון", הרי שטענה זו דומה במהותה לטענה של פגיעה באפשרות לגשת למכרזים לאספקת שירותים לגופים ציבוריים. כפי שנפסק, הפגיעה באפשרות לזכות במכרזים היא "תוצר נלווה של כל הרשעה בנסיבות דומות..."
8. מהאמור לעיל עולה כי בקשה להפניית מי שהורשע בדין לשירות תסקיר מבחן תתקבל באותם מקרים בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (ע"פ (ארצי) 3043-09-14 מדינת ישראל נ' עדי מישאלוף [פורסם בנבו] (22.11.16); ע"פ (ארצי) 49458-01-16 שולמית מאיה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.1.17),
9. ישום הוראות הדין וההלכה הפסוקה על נסיבות המקרה הנדון, מוביל למסקנה כי יש לדחות את הבקשה משעה שהמערערים לא הבהירו מדוע ענינם נופל בגדר החריגים לכלל. למעט טענה כללית בדבר תרומת הנאשמים לחברה והאחריות אשר נטלו על עצמם לאחר ההליך, טענה אשר אינה באה בגדר אותם מקרים חריגים המלמדים כי עלול להיווצר לנאשמים פער בלתי נסבל כתוצאה מעוצמת ההרשעה הפלילית לבין התועלת אשר תצמח לחברה עקב ההרשעה, אין כל נימוק בגינו יש להפעיל את החריג לכלל ולהיעתר לבקשה.
10. עוד אציין כי אין חולק כי הרשעה לכשעצמה טומנת בחובה השלכות כאלה ואחרות אולם, משלא הוכחה השלכה וודאית כלשהי, התוצאה היא כי לא ניתן לבסס את הטענה בדבר מצב חריג המחייב ביטול הרשעה על טענה כללית ומעורפלת כנזכר בבקשה.
11. לאור כל האמור לעיל, מששוכנעתי כי נסיבות המקרה אינן חריגות וקיצוניות באופן המצדיק היענות לבקשה לביטול הרשעת הנאשמים, ובשם לב לעבירות בהן הורשעו הנאשמים, עבירות מתחום הבטיחות בעבודה, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"ג, (30 נובמבר 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.